

Transitions in Times of Disruption. OECD, 2023. – Режим доступу <https://www.oecd-ilibrary.org/sites/0b55736e-en/index.html?itemId=/content/publication/0b55736e-en>

4. Tech Trends 2023. Deloitte insights. – Режим доступу https://www2.deloitte.com/content/dam/insights/articles/us175897_tech-trends-2023/DI_tech-trends-2023.pdf

5. McKinsey Technology Trends Outlook 2023. – Режим доступу <https://www.mckinsey.com/capabilities/mckinsey-digital/our-insights/the-top-trends-in-tech>

6. UNESCO Science Report. The race against time for smarter development. UNESCO, 2021. – Режим доступу <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000377433>.

7. Global Trends 2040. A more contested world. 7th edition of the National Intelligence Council's Global Trends report. DNI, March 2021. – Режим доступу <https://www.dni.gov/index.php/gt2040-home>

Вожегова Л.С.

*заступник завідувача відділу впровадження та розвитку науково-інформаційних систем
Державної науково-технічної бібліотеки України
м. Київ*

ДЕРЖАВНЕ СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Сучасний стан розвитку національної економіки є найбільш складним з часів незалежності України. Кризові економічні явища, викликані розповсюдженням COVID-19, а пізніше військова агресія російської федерації фундаментально змінили умови ведення підприємницької діяльності та актуалізувала необхідність пристосування усіх стейкхолдерів ринку до нових реалій. Водночас, наявність внутрішніх проблем розвитку національної економіки, зокрема слабкість інституціонального середовища інноваційного підприємництва, недосконалість законодавчої бази, зміни політичної кон'юнктури, значно ускладнюють подальшу адаптацію інноваційних підприємств.

Беззаперечним є той факт, що макроекономічна система України у даний час трансформується і саме вдало обрані державні орієнтири подальшого стимулювання розвитку інноваційного підприємництва здатні забезпечити ефективні шляхи подолання кризових явищ та відкрити нові можливості для її зростання, гнучкості та реагування на ринкові зміни.

Ефективна комерціалізація інновацій шляхом розвитку стартап проєктів дозволяє створювати нові товари та ринки, забезпечувати лідерство не тільки на локальній території, а й у всьому світі.

В умовах глобального ринку капіталів та розвитку інтернет-каналів, що сприяють транскордонному веденню бізнесу, підприємець може достатньо вільно вибрати країну ведення бізнесу, тому практично всі розвинені країни активно створюють умови для залучення стартап-проєктів у свою юрисдикцію шляхом формування інфраструктури підтримки інноваційного підприємництва. Інновації потрібні і для того, щоб забезпечити конкурентоспроможність та економічну безпеку країни в цілому, а також окремих національних бізнесів як на світовому, так і вітчизняному ринку. Відповідно дуже актуальним стає завдання створення комфортних умов інноваційної діяльності в Україні. Спроби копіювати досвід провідних економік не ефективні, а державні програми не забезпечують досягнення поставленої мети. Очевидно, що потрібна системна зміна інституційних умов ведення інноваційної підприємницької діяльності. При цьому державне регулювання розвитком інноваційного підприємництва в умовах трансформації національної економіки повинне ґрунтуватися на критичному оцінюванні реального стану інноваційного підприємництва, визначенні найактуальніших проблем, які обумовлюють його інертний розвиток. З урахуванням зазначеного, формування такої стратегії перетворення підприємництва, яка, відповідно необхідних моделей та технологій конкуренції, здатна забезпечити технологічний прогрес або інноваційний прорив в усіх секторах та галузях промисловості, є нагальним завданням. Подальший еволюційний шлях розвитку національної економіки повинен відбуватися з урахуванням захисту інноваційних систем, систематизації заходів зі стимулювання нововведень та формування Концепції розвитку інноваційного підприємництва за рахунок використання нових можливостей та реалізації комплексу необхідних реформ у сфері державного регулювання інноваціями.

Основний напрямок державного регулювання інноваційної діяльності має бути спрямований на посилення взаємозв'язку науки, бізнесу та держави з метою формування системи, яка об'єднує технологічні, фінансові та організаційні фактори генерування та поширення інновацій. Виявлено, що серед прямих методів найбільшого поширення набули – бюджетне субсидювання, а серед непрямих методів – податкові пільги. Зокрема, державна підтримка у вигляді податкових пільг веде до зниження податкового навантаження і вивільнення фінансових ресурсів, необхідних господарюючим суб'єктам для здійснення інвестицій в інноваційну діяльність, для створення і організацію виробництва принципово нової продукції.

кції, застосування нових або модернізацію існуючих способів її виробництва [1].

Першорядною причиною нинішніх змін та тенденції до якнайшвидших інноваційних перетворень є головна перспектива ринку – організація ефективного механізму широкомасштабного залучення вітчизняного та іноземного капіталу, а це можливе лише з однією умовою, а саме ефективне функціонування підприємницької діяльності. Інноваційний шлях розвитку економіки нашої держави пов'язаний із тісною ефективною взаємодією сучасної науки та підприємництва [2, с. 45].

Інноваційна активність підприємств тісно пов'язана із довгостроковим баченням технологічного розвитку країни. Вплив людської діяльності на довкілля та завдання сталого розвитку надають актуальності «відповідальним дослідженням та інноваціям», тобто прогнозуванню та оцінці їх можливих наслідків. Особливої значущості набуває завдання визначення факторів, що сприяють інноваційній активності компаній у регіональному контексті в умовах як мирного часу, так і воєнного стану [3, с. 85].

Можемо зробити висновок, на сьогоднішній день інноваційна діяльність підприємства, вважається основним фактором розвитку, що веде до збагачення ринку новими високоякісними продуктами та послугами, та до організаційних перетворень діяльності підприємства як на макро-, так і на мікрорівнях. Абсолютна більшість визначень науковців сходяться на тій думці, що інновації – це завжди прогрес, та слід представляти інновацію як відповідний процес, що охоплює всю діяльність, пов'язану зі створенням ідеї, створенням винаходу, а потім із впровадженням дійсно нового продукту чи процесу.

Список використаних джерел

1. Паламаренко Я.В. Концептуальні положення державного регулювання інноваційних процесів. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2020. № 4. DOI: 10.32702/2307-2156-2020.4.56
2. Матвеева Д.В. Інноваційний розвиток підприємств в сучасних умовах господарювання. *Економіка і менеджмент 2023: Перспективи інтеграції та інноваційного розвитку. Том 2. Сучасні інноваційно-інвестиційні механізми розвитку підприємництва та конкурентоспроможність суб'єктів підприємництва*. 2023. С. 45-47.
3. Богашко О.Л. Основні аспекти інноваційного розвитку підприємництва в сучасних умовах технологічного розвитку. *Економічні горизонти*. 2022. № 2(20). С.83-93.